

Ti 28.08 Toholampi, Urheiluhalli
Ke 29.08 Raahen Raahesali
To 30.08 Kokkola, Snellmanin sali
Pe 31.08 Närpiö, Liikuntahalli
Ti 04.09 Karkkila, Liikuntahalli
Pe 07.09 Lahti, Felix Krohnin sali
Su 09.09 Säkylä, Säkylähalli
Ti 11.09 Turku, Konserttitalo
Ke 12.09 Tampere, Konsun sali

Solisti
Sadara Aalto

www.puolustusvoimat.fi

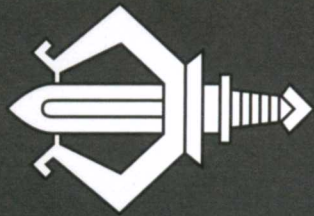

LYTINÄ

PUOLUSTUSVOIMIEN VARUSMIESOITTOKUNNAN TIEDOTUSLEHTI
2 / 2012

Puolustusvoimien
Varusmiesoittokunta

JYTiNÄ on Puolustusvoimien Varusmiessoitokunnan tiedotuslehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehti käsittelee varusmiessoitokunnan elämää sotilasmusiikin ja soitaskoulutuksen saralla.

Päälikkö
Musiikkikapteeni
Hannula Sami
puh. 0299 445 610
sami.hannula@mil.fi

Päätoimittaja
Kapteeni
Tenhu Tommi
puh. 0299 446 511
tommi.tenhu@mil.fi

Toimitus
Sotilasammattihenkilö
Leppälä Hei

Korporaali
Valli Antti
Korporaali
Toivonen Otto
Luukkonen Panu
Jääkäri
Mäkinen Ville
Jääkäri
Hyvärinen Ossi
Jääkäri
Kilponen Joonas
Jääkäri
Rautaniemi Kaisa
Ratsumies
Järvinen Niki

Taitto
Ratsumies
Turunen Ville

Painopaikka
Padasjoen kirjapaino

Painos
150 kpl

Mainonta
Sotilasmusiikkikoulun Tuki Ry
Puheenjohtaja Yrjö Leppänen
Janne Siniketo
puh. 0299 446 500

Yhteystiedot
Sotilasmusiikkikoulu
PL 5
15701 LAHTI

JYTiNÄ 2/2012

Sisällysluettelo

- 3 Päällikön ja varapäällikön sanat
- 4 Erikoiskoulutuskausi
- 6 Trumpetinkouluttaja Tomi Nietula
- 7 Varusmiessoitokunnan valintakokeet
- 8 Kirkkokonsertti
- 10 Sotilaspastori Kaakinen
- 11 Pete Parkkonen Lahden MILjazzeilla
- 12 Korposta avaudutaan
- 13 Joukkueenjohtajat haastattelussa

Sävelin Sinisin!

Kesäkuun viikonloppu Savossa: Konserttisoittokunta pitää oman konsertin Inga Söderin ja Pete Parkkosen kanssa, musisoi yhdessä 3000 kuorolaisen kanssa, Viihdebändi vetää omia konserttejaan Kuopion ja Siilinjärven toreilla sekä tanssittaa 1500 karonkkalaista, jouset esiintyvät Valohallissa ja palvelutalossa, yhdessä tehdään kuviomarsssia ja samaan aikaan Show Band esiintyy toisella puolen Suomea MILjazzeissa. Puolustusvoimien Varusmiessoitokunnan keikkakesä on täydessä vauhdissa ja vastaavia vauhdikkaita viikonloppuja tulee olemaan useita.

Välillä tuntuukin että Auraviihdettä pyörittäisi huomattavasti helpommin kuin Varusmiessoitokuntaa. Takana on jo useita hienoja konsertteja mukaan lukien erittäin onnistunut kirkkokonserttikiertue Jorma Hynnisen kanssa. Olemme satsanneet koulutukseen, myös ulkopuolisiin opettajiin enemmän kuin koskaan, ja se näkyy ja kuuluu! Kaikki kokoonpanomme toimivat ja kuulioloita tulee loistavaa palautetta. Edessä on kuitenkin vielä suurimmat kiertueet ja tapahtumat, Basel ja Hamina Tattoo sekä Suomi Sävelin kiertue, mitkä vaativat kaikilta venymistä ja suurta henkilökohtaista panosta. Musisoinnin riemua kaikille!!

Puolustusvoimien Varusmiessoitokunnan päälikkö
Musiikkikapteeni Sami Hannula

Tervehdys soturit

Hieno musiikki kuuluu ja kuviomarssiharjoitukset näkyvät kentällä. Olette kehittyneet todella paljon yhdeksi toimivaksi joukoksi. Jokaisella teistä on tärkeä tehtävä yksikössämme. Jokainen teistä voi kehittää toimintaamme. Hyviä ideoita teiltä onkin tullut pitkkin kevättä, suuret kiitokset niistä. Osa niistä on saatu toteutettua, mutta paljon on vielä kesken. Pikku hiljaa hommat etenevät niin tilojen kuin kalustonkin suhteen. Olkaa jatkossakin aktiivisia, sillä teiltä saadut palautteet ja ideat ovat kullan arvoisia.

Yksikössä hälytys!

Jääkäriharjoitus käynnistyi alkuhämmennuksen jälkeen hienosti. Kykynne toimia eri tehtävissä ja tilanteissa on erinomainen. Harjoitus onnistui erinomaisesti. Erityisesti haluan korostaa johtamisen merkitystä. Suoriduitte hienosti johtamistehtävistä. Varsinkin komentojoukkueen rooli oli erityisen tärkeä ja hoiditte hommanne hyvin. Johtaminen ei onnistu, jollei joukko hengitä yhteen hileen. Sovellettu vaihe osoitti, kuinka toimintanne onnistui käytännössä. Hyvä me!!!

Kesällä ja syksyllä haasteita ja tekemistä piisaa, mutta yhdessä tekemällä niistä selvittää kunnialla. Tsemppiä kaikille.

Puolustusvoimien Varusmiessoitokunnan varapäälikkö
Kapteeni Tommi Tenhu

Sotilaista soittajia

Varusmiessoittokunta on Puolustusvoimien erikoisjoukko ja edustusyksikkö. Se vastaa Puolustusvoimien sotilasmusiikkitarpeisiin ja esittää musiikkia siviiliyleisölle yhdessä muiden sotilassoittokuntien kanssa. Minkälaisessa yksikössä rynnäkökiväärit ovat kromattu ja metsää näkee lähinnä keikkabussin ikkunasta? Mitä "Muskarin" seinien sisäpuolella tapahtuu?

Klassista ja viihdettä

Varusmiessoittokunnan päätoimiset tehtävät ovat konserttimusiikin, kevyen musiikin ja kuviomarssin esittäminen. Yksikön selkärangan muodostaa sinfoninen puhallinorkesteri, konserttisoittokunta, johon kuuluu suurin osa puhallin- ja lyömäsoittajista.

Konserttisoittokunta esittää monenlaista musiikkia marseista klassiseen ja viihdemusiikkiin konserttisaleissa ja kirkoissa. "Konserttisoittokunnassa soittaminen on mielenkiintoista, mutta show band-touhu on lähempänä osaamistani", kommentoi sekä konserttisoittokunnassa että showbandissa pasuunaa soittava jääkäri Hyttinen.

Selkeästi viihteellisempää puolta edustavat varusmiessoittokunnan show band ja viihdeorkesteri, jotka tarjoavat tanssimusiikkia ja poppia, tuttavallisemmin bilemusiikkia, eri kokoonpanoin ja omalla meiningillään. "Tänä vuonna viihdebändi on lähempänä showbandia kuin koskaan, mutta soitamme bilesetin lisäksi myös tanssilavamusiikkia", kertoo varusmiessoittokunnan viihdebändin laulaja, korpraali Haavikko. "Yhtään humppakeikkaa ei ole tosin vielä ollut."

Bändisoittajan parhaita ystäviä ovat äänentoistosta ynnä muusta tekniikasta vastaavat äänimiehet, joita tässä saapumiserässä palvelee kaksi kappaletta.

Varusmiessoittokunnan kokoonpanoihin kuuluvat myös jousiorkesteri sekä jazz-combo. Jousiorkesteri esittää kamarimusiikkia neljän viulistin ja kahden sellon voimalla mm. kirkkokonserteissa ja tilaisuuksissa, jotka eivät sovellu 40-henkiselle puhallinorkesterille. Jazz-yhtyeeseen puolestaan kuuluu pianisti, rumpali, basisti sekä puhallinsoittajia. Tyypillisellä varusmiessoittokunnan jazz-keikalla esimerkiksi esitetään taustamusiikkia upseerikerhon juhlissa.

Kuviomarssimuotoon – Järjesty!

Kuviomarssit ovat soittokunnan näyttävimpiä esiintymisiä, ja esityksissä ovat mukana lähes kaikki yksikön varusmiehet sekä henkilökuntaa. Marssikokoonpano muodostuu puhallinsoittajista, rumpuryhmästä ja kiviäritaitoryhmästä sekä kapellimestarista sekä lipunkantajasta.

Kiviäritaitoryhmässä esiintyvät ne varusmiehet, jotka soittavat jotain muuta kuin puhallinsoittimia (esim. kitara, basso, viulu, laulu). Oman lisänsä esityksiin tuo neljän miehen soolokivääriryhmä, jotka toisin kuin muut varusmiehet, keskittyvät pelkästään kiviäritaitoon ja esittävät myös vaativimmat temput kromatuilla rynnäkökivääreillä. Myös rumpuryhmä esittää soolo-osuuksia, ns. rumpusaluluutteja.

Kuviomarssi vaatii hyvää muistia, liikkeiden hallintaa, rautaista soittotaitoa ja sotilaallista ryhtiä - sekä harjoittelua lähes kyllästymiseen asti.

Ankaraa harjoittelua

Tavallinen päivä Sotilasmusiikkikoulun yläkerrassa alkaa kuten muissakin perusyksiköissä - punkalla ja aamupalalla. Tavallisena harjoittelupäivänä konserttisoittokunta siirtyy bussilla Lahden keskustaan konservatorion Felix Krohn -saliin harjoittelemaan pienyhtyeiden treenatessa yksikössä. Tyypillistä varhaisaamun ohjelmaa on myös puhallinsoittajien tunnin pituinen aamulämmittely ja -harjoitus bändisoittajien harjoitellessa kiviäritaitojaan ja rumpaleiden hioessa tekniikkaa ja rumpusaluluutteja.

Iltapäivällä ohjelmana on usein kuvio- tai paraatimarssiharjoitukset, jotka molemmat tarkoittavat näkyvää ja kuuluvaa soittimien ulkoiluttamista eri puolilla varuskuntaa. Muita yksikön pääilystön suosimia vaihtoehtoja ulkoilulle ovat olleet erilaiset luennot, soittoharjoitukset tai liikuntakoulutus. Sotilasmusiikillisen koulutuksen nimissä iltavapaat ovat myös toisinaan vaihtuneet konserttimatkoiksi Lahden Sibelius-talolle tai Helsinkiin ammatitörkestereita kuuntelemaan.

Tämän kaiken lisäksi varusmiehillä on velvollisuus harjoitella vapaa-ajallaan, mielellään tunti päivässä. Sotilassoittajan ammatt ei eivä vähene rötvässä.

Teksti: Jääkäri Hyvärinen Ossi

Kuvat: Järvinen Niki, Hämäinen Merja ja Turunen Ville

Räätäliöidyn sotilasmusiikkikoulutuksen lisäksi varusmiessoittokunnassa musisoivilla varusmiehillä on ollut jo pitkään mahdollisuus laajentaa osaamistaan ulkopuolisten kouluttajien tarjoamilla henkilökohtaisilla soitotunneilla sekä ryhmäkohtaisella ohjauksella sektoittain. Tänä keväänä muiden instrumenttien opettajien mukana Varusmiessoittokunnan vierailevana tähtenä piipahti muutamaa otteeseen myös sittemmin lahtelaistunut, Nivalasta kotoisin oleva trumpetinsoitonopettaja Tomi Nietula.

Nietulan tie torvensoittajana lähti liikkeelle Nivalan Jokilaaksojen musiikkiopistosta Simo Saastamoisen opetuksessa. 1993 Nietula siirtyi opiskelemaan trumpetinsoittoa Päijät-Hämeen Konservatoriolle, ja vuonna 1999 hän valmistui instrumentin opettajaksi. Nietula on täydentänyt opintojaan mm. suomalaisen pedagogilegendan, Olavi Koskelan, opetuksessa. Vaskisoitonopettajan lisäkoulutuksen hän suoritti Päijät-Hämeen Konservatoriossa vuonna 2002. Tällä hetkellä hän toimii opettajana ja nuorten puhallinorkesterin johtajana Lahden musiikkiopistossa. Opettajan työn ulkopuolella Nietula toimii muusikkona vuonna 2000 perustetussa Lahti Brass Quintetissa.

Nietula kertoo itse astuneensa palvelukseen Varusmiessoittokunnan riveihin vuonna 1996 ensimmäiseen saapumiserään, joka aloitti Haminasta muuton jälkeen Lahden Hennalassa.

"Omasta armeija-ajastani tykkäsin kovasti, kun ympärillä oli paljon omanikäisiä lahjakkaita soittajia. Sotilassoitto-jakson jälkeen tuli käytyä vielä niin sanottu "jälki-AUK", koska sen verran innostunut olin."

"Meitä oli silloin iso saapumiserä ja muodostimme yhdessä monia erilaisia kokoonpanoja, puhallinyhtyeistä viihdemusiikkiin. Hommat toimivat vähän eri tavoin kuin nykyään, koska kaikki olivat kaikessa mukana, eikä niinkään jaotellusti kuin tänä päivänä. Itse esiintymisiä oli meidän aikamme tuplasti vähemmän, kuin nykyisillä saapumiserillä on hoidettavanaan" Nietula kertoo.

Mielenpainuvinpana projektina Nietula mainitsee MTV3:lla pyörineen jokaviikkoisen suoran tv-lähetysten, jossa Varusmiessoittokunta oli mukana joka viikko erilaisilla kokoonpanoilla (big band, konserttisoittokunta, kivaäritatoryhmä, tanssi/soul-orkesteri). Ohjelman laulusolisteina toimivat Kari Tapio ja Saija Varjus.

Kevät toi linnunlaulun ja valintakokeet

Tämän vuoden saapumiserän ollessa täydessä työn tohinassa Puolustusvoimien Varusmiessoittokunnassa, tehdään samalla kovaa vauhtia valmisteluja tulevaa vuotta varten. Huhtikuisiin valintakokeisiin saapui kolmisensataa hakijaa, joista valitaan noin 85 henkilöä soittokuntaan. Lisäksi noin 50 hakijaa suorittaa palveluksensa ammattisoittokunnissa.

Valintakokeiden organisaattorina toimineen apulaiskapellimestarin, yllluutannti Tommi Suutarisen mukaan valintakokeiden järjestelyt sujuivat onnistuneesti.

-Hakijamäärän vuosittainen kasvu luo kyllä haasteita järjestelyihin, mutta niistä selviää, kun panostaa ennalta suunnitteluun.

Kiireinen viikko vaati koko yksikön yhteistyötä. Suutarinen kiittelee varusmiesten panosta pääsykoeviikon järjestelyissä, joihin kuuluivat majoituksen ja yksikön esittelyn lisäksi myös kyyditykset rautatie- ja linja-autoasemilta kasarmialueelle ja takaisin.

Hakijamäärien kasvaessa myös soittotasossa on havaittu nousua. Esimerkiksi bändisoittajien valinta on erityisen hankalaa suuren hakijamäärän vuoksi. Niinpä haastattelun merkitys on vuosi vuodelta suurempi. -Soittotaito on tärkeä, mutta ei ratkaiseva tekijä sotilasmusiikkialalle pääsyyn. Me haemme tänne hyviä soittajia ja hyviä tyyppejä, kertoo Suutarinen.

Teksti & kuva: Jääkäri Kilponen Joona

Rentoa meininkiä

Pienestä jännityksestä huolimatta hakijat suoriutuivat soittokokeista hyvin ja kiittelivät järjestelyjen lisäksi myös rentoa, mutta asiallista valitsijaraatia.

-Tuomaristo ei vaikuttanut hirveän tiukalta, mutta Varusmiessoittokunnan päällikön, musiikkikapteeni Sami Hannulan porautuva katse oli vaikuttava, kertoo säkyläläinen pasunisti Esa-Pekka Tupala.

Tupalalla on tavoitteena ammattimuusikon ura. Hän ei myöskään poissulje sotilassoittajan uraa. -Sotilasmusiikkiala kiinnostaa, vaikkakin alalla vaikuttaisi olevan ylitarjontaa, arvioi Tupala.

Hollolasta kotoisin oleva Olli Kärkkäinen vakuutti raadin jämakällä tuubataituruudellaan. Hän havaitsi tuomareiden jopa hieman jammaileen musisoinnin tahtiin.

-Väittivät, että nyt ollaan tuubismin ytimessä, Kärkkäinen hehkuttaa pilke silmäkulmassaan.

Kokelailta kysyttiin myös, minkä vuoksi he olivat saaneet idean hakea Varusmiessoittokuntaan asepalvelukseen. Vastaus oli kaikilla lähes sama – innoittajina olivat joko oma soitonopettaja tai jo palveluksessa olleet tuttavat.

Teksti: Korpraali Valli Antti
Kuva: Korpraali Toivonen Otto

Finlandia kirkkokonserttikiertue

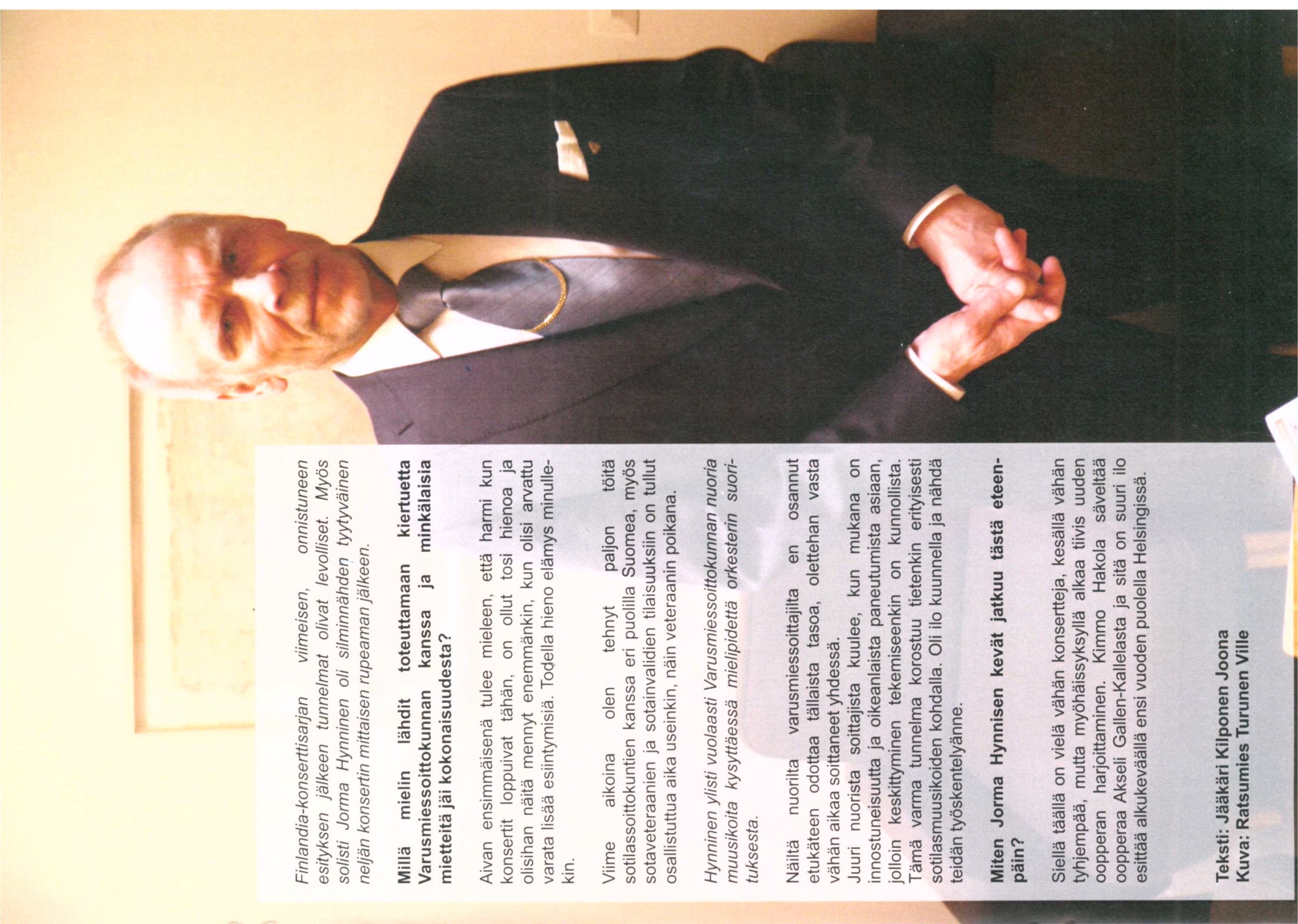
Yleisöstä sen näkee. Kun Finlandian viimeiset sävelet ovat kaikuneet kirkkosalin kauimmaisessakin nurkassa, kuulijat innostuvat monta minuuttia kestäviin suosionosoituksiin. Osa yleisöstä on puhjennut itkuun jo kauan sitten varusmiesten laulettua epävirallisen kansallislaulumme hymniosuuden. Toinen puoli hymyilee selvästikin vaikuttuneena konserttikokemuksesta. Kaikki he nousevat seisomaan aplodien ajaksi. Sama kaava toistuu kaupungista toiseen. Varusmiessoittokunta on siis selvästikin toteuttanut tehtävänsä, eli tarjonnut elämyksen kuulijoilleen. Siinä tilanteessa, siinä tunnelmassa ei soittaja pultissaan voi oikein muuta tehdä kuin hymyillä.

Varusmiessoittokunnan konserttisoittokunta sekä jousiyhtye viettivät viikon maantiellä kiertämässä Lahdessa, Kotkassa, Porvoossa sekä Juvalla Finlandia-kiertueellaan. Mukana matkassa oli vielä väsyttävien bussimatkojenkin jälkeen runsaasti intoa ja energiaa tehdä hyvää musiikkia niin solisti, baritoni Jorma Hynninen, kuin Tomi Räisäsen tilausteoksen parissa. Räisäsen moderni puhallinorkesteriteos Louhen loitsut sai

Teksti: Jääkäri Luukkonen Panu
Kuva: Ratsumies Turunen Ville

kantaesityksensä Lahdessa Ristinkirkossa. Koko kiertueen jälkeen Varusmiessoittokunnan päällikkö, musiikkikapteeni Sami Hannula piti soittajille puhuttelun, jossa hän kiitti koko konserttisoittokuntaa sekä jousia hienosti sujuneista esityksistä. "Olisi pitänyt nauhoittaa ja saada kuunnella aivan ensimmäisiä harjoituksia. Kehitys on ollut aivan huimaa. -- Suoriudutte tästä kiertueesta erinomaisesti, ja soitto oli kiitettävällä tasolla", Hannula kehui. Kiertueella soittaneille varusmiehille myönnettiinkin kuntoisuusloima.

Yli tuhannen ajokilometrin jälkeen soittajat voivat olla erittäin tyytyväisiä niin yleisöltä, kuin Hynniselältä, Räisäselältä ja henkilökunnalta saatuun positiiviseen palautteeseen. Tätähän varten tänne on tultu: esiintymään elävälle yleisölle ja nauttimaan siitä.

Teksti: Jääkäri Kilponen Joona
Kuva: Ratsumies Turunen Ville

Finlandia-konserttisarjan viimeisen, onnistuneen esityksen jälkeen tunnelmat olivat levolliset. Myös solisti Jorma Hynninen oli silminnähden tyytyväinen neljän konsertin mittaisen rupeaman jälkeen.

Millä mielin lähdit toteuttamaan kiertuetta Varusmiessoittokunnan kanssa ja minkälaisia mietteitä jäi kokonaisuudesta?

Aivan ensimmäisenä tulee mieleen, että harmi kun konsertit loppuivat tähän, on ollut tosi hienoa ja olisihan näitä mennyt enemmänkin, kun olisi arvattu varata lisää esiintymisiä. Todella hieno elämys minullekin.

Viime aikoina olen tehnyt paljon töitä sotilassoittokuntien kanssa eri puolilla Suomea, myös sotaveteraanien ja sotainvalidien tilaisuuksiin on tullut osallistuttua aika useinkin, näin veteraanin poikana.

Hynninen ylisti vuolaasti Varusmiessoittokunnan nuoria muusikoita kysyttäessä mielipidettä orkesterin suoriutuksesta.

Näiltä nuorilta varusmiessoittajilta en osannut etukäteen odottaa tällaista tasoa, olettehan vasta vähän aikaa soittaneet yhdessä.

Juuri nuorista soittajista kuulee, kun mukana on innostuneisuutta ja oikeanlaista paneutumista asiaan, jolloin keskittyminen tekemiseenkin on kunnollista. Tämä varma tunnelma korostuu tietenkin erityisesti sotilasmuusikoiden kohdalla. Oli ilo kuunnella ja nähdä teidän työskentelyänne.

Miten Jorma Hynnisen kevät jatkuu tästä eteenpäin?

Siellä täällä on vielä vähän konsertteja, kesällä vähän tyhjempää, mutta myöhäissyksyllä alkaa tiivis uuden oopperan harjoittaminen. Kimmo Hakola säveltää oopperaa Akseli Gallen-Kallelasta ja sitä on suuri ilo esittää alkukeväällä ensi vuoden puolella Helsingissä.

ELÄ, KASVA JA JALOSTU!

Hyvä ystäväni meni muutama kuukausi sitten työnjohtajaksi erääseen metallialan yritykseen. Taannoin soittelin hänelle ja kyselin, miltä työt uudessa paikassa maistuvat? Hetken hän kierteli ja kaarteli, lopulta rykäisi totuuden: ”Muuten ihan jees, mutta kun ne alaiset ovat niin sairaan laiskoja! Tauot vaan venyvät ja ruokatunnit paukkuvat” Eipä ole pomollakaan herkkua, ajattelin!

Itse sain varusmiespalvelukseni aikana maistalsien siitä, mitä on hyvä työmoraali. Tämän opin seuraavanlaisen hetken kautta:

Oli meneillään pitkä sotaharjoitus. Muistan, kuinka heräsin vuorollani kipinään. Siinä nuokuin ja laitoin aina välillä klapin-kamiinaan. Samalla tein havainnoin, että polttopuut olivat käymässä vähiin ... ”No, riittävät ne vielä minulle”, ajattelin ja jätin ongelman seuraavalle. Lopulta pääsin nukkumaan herätettyäni ensin ryhmämme alikersantin. Menin makuupussiini, suljin silmäni, mutta varsin pian säpsähdin teltan ulkopuolelta kuuluvaan ääneen: alikersantti se siellä paukutti polttopuita kirveellään. Ajatella, kaveri oli lähtenyt pilkkomaan polttopuita, vaikka hän olisi voinut toimia kuten minä! Hän olisi voinut säästellä puita ja jättää ongelman seuraavalle. Mutta ei! Hän näki ja ryhtyi heti hommiin, vaikkei olisi ollut pakko!

Muusikolla ei ole oikotietä onneen! Eikös se näin ole? On tehtävä työtä - harjoiteltava säännöllisesti. Tätä harjoittelua olen katsellut viimeisten kuukausien ajan oman työhuoneeni ikkunasta. Näyttää ainakin siltä, että te teette hommanne hyvin, harjoittelette paljon! Uskon, että vuotenne päätavoitteet onnistuvat hienosti!

Vaimoni sukuseuran tunnuskuna ovat sanat: Elä, kasva ja jalostu! Ehkäpä nämä sanat sopivat myös teidän varusmiespalvelukseenne: Eläkää täysillä, nauttikaal Kasvakaa ihmisinä! Tehkää hommanne niin hyvin kuin pystytte, jalostukaa!

Sofilaspastori
Risto Kaakinen

Vain hyviä inttimuistoja

Varusmiessoittokunnan Show bandin MILjazz-kiertueen solistina kiertää tänä kesänä muun muassa Idolisista ja Kuorosodasta tuttu laulaja Pete Parkkonen. Hän esiintyi Kuopion Laulu- ja soittoruhilla myös konserttisoittokunnan kanssa yhdessä rovaniemeläisen laulajan Inga Söderin kanssa. ”Olen tosi innoissani. MILjazz-kiertueesta tulee tosi hieno ja Provinssirockin keikka on mun uran tähän asti isoin keikka”, Parkkonen riemuitsee. Konserttisoittokuntakin saa häneltä kehuja: ”On mahtavaa päästä näin ison bändin solistiksi. Ihan menee kylmät väreet selässä You Raise Me Up –biisiä Ingan kanssa laulaessa.”

Oman palveluksensa Parkkonen aloitti tammikuussa 2011 Upinniemen varusunnassa. ”Meinasin käydä ihan normaalin armeijan läpi ja olin itse asiassa alupseerikurssillekin menossa. Multa jäi soittokuntahakemukset etukäteen lähettämättä, kun lähdin vähän myöhään tähän hommaan mukaan”, Parkkonen kertoo. Peruskoulutuskauden loppupuolella hän kuitenkin otti yhteyttä Kaartin soittokuntaan, jossa olikin juuri Parkkoselle sopiva peruutuspaikka.

Palveluksen soittokunnassa Parkkonen koki hyödylliseksi: ”Kuulostaa hassulta, mutta opin laulamaan suomeksi. Keikkailtiin Kaartin bileryhmän kanssa monenlaisissa tilaisuuksissa ja tuli laulettua paljon suomalaistakin viihdemusiikkia”.

”Tosi paljon sai soitkokokemusta ja pääsi tekemään yhteistyötä erilaisten muusikoiden kanssa”, hän iloitsee. ”Kuviomarssiaakin pääsin harjoituksissa varamiehen varamiehenä kokeilemaan!”

Kuten useimmilla soittajilla, Parkkosellakin palveluksen ikimuistoimmat hetket tapahtuivat ”ihan oikean intin” puitteissa. Mieleen painui erityisesti peruskoulutuskaudella taisteluharjoituksessa vietetyt syntymäpäivät. ”Edellisenä sunnuntaina luki litlehden sivuilla, että on tulossa kylmin talvi tuhanteen vuoteen ja pakkasta olikin yli kolmekymmentä astetta. Alikersantilta sain sitten lahjaksi kolme tuntia vartiota putkeen, kaksi tuntia poterovartiota ja vielä kipinävuoro päälle”, Parkkonen nauraa.

Varusmiehiä Parkkonen kannustaa ottamaan palveluksesta kaiken hyödyn irti ja tutustumaan palveluksen aikana toisiin muusikoihin. ”Kannattaa aina tyrkyttää itseään ja työntää jalkaa mahdollisimman monen oven väliin. Kaartin kautta minäkin pääsin tänne PVVmSK:n kanssa esiintymään.”

Kaiken kaikkiaan Parkkonen on tyytyväinen maanpuolustuskokemuksiinsa: ”Mulle jäi vaan hyviä muistoja intistä ja ehdottomasti mielelläni esiinnyn varusmiesten kanssa nytkin!”

Teksti: Jääkäri Rautaniemi Kaisa
Kuva: Hämäläinen Merja

KORPOSTA AVAUDUTAAN

Jokaisella varusmiehelle koittaa toisinaan hetki, jolloin omia tunteitaan on pakko jakaa kollektiivisesti ja suorasti artikuloiden. Tapana on, että kenttäpalaute suoritetaan kouluttajien luvalla korkeasta polviasennosta, jotta ulosanti olisi mahdollisimman ryhdikästä – jopa sotilaallista. Tällä palstalla vuodatetaan huolia, murheita ja tyhjiä toiveita, mutta korpo asenteena säilyttäen ja perinnettä vaalien.

Pitkälle on tultu siitä, kun vielä into piukeana jätimme hellät hyvästit rakkaille alijohtajillemme ja siirryimme sormet syvhyten kohti uutta elämänvaihetta, pitkään ja hartaasti odotettua erikoiskoulutuskautta. Eipä voinut varmasti monikaan tuore jääkäri aavistaa, millaiseen musikaaliseen kuntokouluun oli joutumassa.

Varusmiessoittokunnan arkielämään tulla tupsahti kertatehtäville kourallinen uusia käsitteitä, jotka olivat mystisyysdessaan kiehtovia. Yksitysharjoittelu, kuviomarssin perusteet, bänditoiminta, esiintymiset... miten tässä näin pääsi käymään? Verrattain hieman eriluonteisen peruskoulutuksen päättymisen takia, alkuun joutui jopa varomaan liiallisen hunajan valumista suupielistä rinnuksille. Nyt, kun Suomen suvi käy toisella jalallaan jo joulukuuta kohti, on soittajavarusmieskin alkanut ymmärtää elämänsä realiteetteja jo kertyneiden kymmenien esiintymisien puitteissa.

Faktahan on se, että tavallinen sukankuluttaja ja sotilasmusiikin ystävä tulee lähtökohtaisesti kuulemaan reipasta puhallinorkesterimusiikkia. Kukapa nyt ei univormuista ja marssimusiikista pitäisi. Asut ovat viimeisen päälle, soitto sujuu ja hymykin on epäsotilaallisen herkässä. Olisi silti tärkeä muistaa, että kaiken tämän taustalla on äärettömän paljon taustatyötä, niin maastopuvuissa kuin prässihousuissa, niin etulinjassa kuin toimistossa.

Oma hauskkuutensa (tai miten sen kukin sitten ottaakin) on yhdessä olennaisimmista asioista, mikä kulkee käsi kädessä ylipäätään minkäänlaiseen soittotoimintaan: varustus. Sen on oltava tiptop-kunnossa, oli sitten kyseessä kissanristijäiset tai koiranhautajaiset.

Vanha sananlaskuhan kuuluu, että ” ei ne vääränkokoiset varusteet, vaan vääränkokoiset miehet” ja tämä on tullut todistettua omakätisesti melko moneen otteeseen. Milloin roikkuu liian suuri paita sissiteltan helmojen tavoin ja milloin ei mahdu

Yliuutnantti Henry Perälälle alkukesä on kiireistä aikaa. Haastattelun aikana hän tilaa samalla ajoneuvoja Varusmiessoittokunnan viihdebändin Satama soi –konserttiin ja koko soittokunnan matkaan Sveitsin Baseliin on aikaa enää muutama viikko. Päävastuu Basel tattooossa esitettävästä kuviomarssista on meillä varusmiehillä, mutta koreografia on Perälän käsialaa. Hän toimii myös harjoitusten pääasiallisena vetäjänä.

Kuinka kauan olet ollut töissä varusmiessoittokunnassa, ja miten päädyit tänne?

H: Vuoden 2012 saapumiserä on minulle kymmenes. Tätä ennen työskentelin kaksitoista vuotta Kaartin soittokunnassa. Ajattelin, että vaihtelu virkistää ja paikka oli jo ennestään tuttu.

Mikä on ollut Varusmiessoittokunnan hienoin keikka?

H: Vuonna 2008 vietettiin autonomian 200-vuotisjuhlaa. Silloin meillä oli esiintyminen Uppsalassa Ruotsin laivaston soittokunnan kanssa. Konsertin päätti Finlandia-hymni, jonka ruotsalainen soittokunta soitti ja meidän varusmiehemme lauloivat kuorona. Siinä oli jotain todella hienoa.

Vallitseeko kotonasikin kuviomarssimainen täsmällisyys?

H: Milteinpä päinvastoin! Olemme pyrkineet pitämään kotimme taiteen kehtona. Vaimoni on töissä Oopperan orkesterissa alttoviulistina, tytär tanssii balettia ja poika soittaa trumpettia. Olemme perinteinen muusikkoperhe.

Teksti: Jääkäri Mäkinen Ville
Kuvat: Jääkäri Heikkinen Antti

Musiikkiyliuutnantti Tero Haikala on valmistunut Sibelius-akatemian puhallinkapellimestari-linjalta vasta mutama vuosi sitten. Hän on kuitenkin ollut Puolustusvoimien palveluksessa jo kohta kymmenen vuotta – opiskelujen ohessa Hämeenlinnan Panssarisoittokunnassa klarinetistina. Varusmiessoittokunnan kapellimestarina Haikala aloitti viime vuoden heinäkuussa.

Miten valitsit erikoistumisen juuri sotilasmusiikkiin?

Vuonna 2005 tuli mahdollisuus hakea Sibelius-akatemiaan puhallinkapellimestarin koulutukseen sotilaspuolelta. Kapellimestarin työ oli ollut haaveenani jo pitkään ja olin kouluttautunut siihen useilla kursseilla jo ennen akatemialle pääsyäni. Työssä puolustusvoimien palveluksessa houkutteli mahdollisuus työpaikkaan opiskelun ohella ja varma viransaanti valmistumisen jälkeen. Kilpailu kapellimestareiden kesken on todella kovaa.

Miksi juuri puhallinorkesterimusiikki?

Se oli aika luonteva ratkaisu oman instrumenttini huomioiden. Tunnen puhaltimien toiminnan hyvin, joten toiminta orkesterissa tuntuu luonnolliselta. En ole koskaan ajatellut itseäni sinfoniakapellimestarina. Musiikkina puhallinorkesterimusiikki tarjoaa puhaltajalle paljon monipuolista soitettavaa marsseista sinfonisempaan ohjelmistoon, vaikka mielestäni parhaat säveltäjät ja kappaleet löytyvätkin sinfoniaorkesterimusiikista.

Yliuutnantti Tommi Suutarinen on Varusmiessoittokunnan joka paikan höylä. Keväisin hän vastaa valintakokeiden järjestelyistä ja soittajien valinnoista. Hän tekee töitä pienyhtyeiden kanssa ja toimii apulaiskapellimestarina konserttisoittokunnassa. Tarvittaessa hän myös hyppää pulttiin soittamaan, kuten keväällä soittokunnan kirkkokonserttikiertueella. Suutarisen oma soitin on oboe, mutta myös lyömäsoittimet ja koskettimet taittuvat.

Kauanko olet ollut Varusmiessoittokunnassa töissä?

Tämä on kahdeksas vuoteni tässä virassa, tulin taloon vuonna 2005. Hain apulaiskapellimestarin paikkaa, joka oli tuolloin auki ja sain sen. Tätä ennen olin oboen äänenjohtajana Kaartin soittokunnassa.

Mitä teet vapaa-ajalla?

Olen kova rakentamaan ja remontoimaan. Viimeisimpänä sain valmiiksi puukatoksen. Erikoisuuteni ovat erilaiset lattiat. Musiikkiprojekteista täytyy mainita Pepe Willbergin levyn tuottaminen ja sovittaminen, siihen on kulunut paljon vapaa-aikaa tänä keväänä. Tällä hetkellä teen sovituksia myös Laura Närhen uutta albumia varten.

Mikä on ollut Varusmiessoittokunnan mieleenpainuvuin keikka?

Hyviä keikkoja on ollut todella paljon. Kesällä 2011 olimme showbandin kanssa Tapsan Tahdeissa taustayhtyeenä suorassa televisiolähetyksessä. Se on lähiaikoina olleista keikoista jäänyt parhaiten mieleen.

Mitä teit juhannuksena?

Olimme perheen kanssa vaimon pikkuveljen häissä ja muuten kotona.

Teksti: Jääkäri Mäkinen Ville
Kuvat: Ratsumies Turunen Ville